

Proloog

Een jaar eerder in Portugal

Ze spert haar ogen wijd open van angst en knijpt ze vervolgens dicht als de man dichtbij komt. Ze probeert te gillen, maar haar kreten worden gesmoord door het brede plakband, wat zonder enige consideratie over haar mond is geplakt. Als ze haar hoofd draait, voelt ze hoe een pluk haar die onder het plakband terecht is gekomen, pijnlijk aan haar hoofdhuid trekt. Tranen branden in haar ogen en ze haalt hortend en stotend adem.

‘Rustig, Theresa, je maakt jezelf helemaal overstuur.’ De man voor haar steekt zijn hand uit om over haar haren te strijken en wanhopig probeert ze zijn aanraking te ontwijken. Ze kent hem vaag. Hij heeft kinderen op dezelfde school als waar zij op zit en ze heeft hem wel eens op het schoolplein gezien, maar ze heeft nog nooit een woord met hem gewisseld.

‘Je lijkt sprekend op m’n vrouw toen ze net zo oud was,’ gaat hij verder, ‘ze was net zo mooi en jong als jij nu toen ik haar voor het eerst kuste.’ Ze voelt tot haar ontzetting hoe zijn lippen haar voorhoofd raken en ze verstijft, terwijl haar ogen paniekerig alle kanten op schieten. ‘Als je belooft niet te schreeuwen, haal ik de tape weg. Beloof je het me?’ Hij kijkt haar dwingend aan en snikkend knikt ze. ‘Braaf zijn, anders plak ik het er weer op.’ Met een snelle ruk trekt hij de tape van haar mond en ze slaakt een kreet van pijn. ‘Stil maar.’ Ze voelt hoe hij zijn lippen op de hare drukt en haar vervolgens zacht over haar lange haren streelt. Ze kronkelt wild in een poging van hem weg te komen, maar hij is veel te sterk voor haar en kan haar dan ook gemakkelijk in bedwang houden.

‘Sshh,’ sust hij, terwijl hij ondertussen met een hand de knoopjes van haar witte kanten blouse los maakt. ‘Je bent zo mooi, zo ongerept nog.’ Hij duwt de tere stof opzij, zodat haar kleine borstjes in haar eerste beha zichtbaar worden en doet een kleine stap naar achteren om haar beter in zich op te kunnen nemen. Ze ligt op haar rug op een smal bed, haar handen op haar rug gebonden en haar voeten aan elkaar. Haar lange donkere haar, dat haar moeder vanochtend nog zo liefdevol heeft geborsteld, ligt ongetwijfeld in verwarde krullen over het witte kussen gespreid. Met haar amper twaalf jaar is ze net aan het veranderen van

een onschuldig meisje in een puber. Haar lichaam begint haar eerste rondingen te krijgen, maar ze is zich er nog nauwelijks van bewust. Jongens zijn alleen nog maar speelkameraadjes, niets meer dan dat en deze man, die bijna drie keer zo oud is als zichzelf, is de eerste man op haar vader na, die haar vrijwel naakt ziet.

‘De eerste keer dat ik haar zag, was ze net zo oud als jij,’ vervolgt hij fluisterend, terwijl hij op zijn knieën naast het bed gaat zitten en haar van dichtbij aankijkt. Zijn rechterhand streelt haar blanke huid en ze huivert van angst, afkeer en kou.

‘Ik was haar eerste, net zoals ik jouw eerste zal zijn,’ gaat hij verder. Ze voelt z’n lippen langs haar kaak glijden en er gaat een soort spasme door haar lichaam op het moment dat het tot haar doordringt wat hij bedoelt. Ondanks haar gebonden handen en voeten probeert ze zich opnieuw van hem af te bewegen, maar met slechts een hand houdt hij haar tegen. ‘Niet doen, liefje, dan word ik boos.’ Z’n stem klinkt zacht, maar de blik in zijn ogen waarschuwt haar voor verdere tegenwerpingen en met een gesmoorde snik staakt ze haar verzet. ‘Je zult het lekker vinden, dat weet ik zeker,’ belooft hij haar, terwijl hij haar roze rok omhoog duwt, zodat hij het simpele witte onderbroekje kan zien dat ze eronder aan heeft. Het zweet staat op zijn voorhoofd als hij naar haar kijkt en ze voelt haar hart zo snel te keer gaan dat ze bang is dat het gaat ontploffen. Ze herinnert zich de keer dat ze met haar jongste broertje over het hek van het weiland van de buurman was geklommen zonder te weten dat hij die ochtend z’n stier bij de koeien had gezet. Toen het enorme dier plotseling op hen af was gekomen, had ze niets anders kunnen doen dan haar broertje optillen en terugrennen naar het hek. Ook toen had ze het idee gehad dat haar hart uit haar borst zou barsten, maar de angst die ze nu in zich voelt opkomen is nog vele malen groter dan toen met die stier.

‘Ja, zo is het goed,’ ze voelt zijn warme lippen op de hare en ze slikt heftig als hij heel voorzichtig het puntje van zijn tong er tussen duwt. Als zijn tong dieper doordringt, kreunt ze angstig en knijpt haar ogen dicht om hem niet langer te zien. Ze hoort de geluiden van een gesp die wordt losgemaakt en even later het op de grond vallen van een broek en als ze zijn zware, warme lichaam boven op het hare voelt zakken, slaakt ze een ijselijke kreet, die pas wegebt als zijn handen zich om haar hals sluiten.

Ze voelt hoe hij begint te knijpen. Terwijl er zwarte vlekken voor haar

ogen verschijnen, probeert ze wanhopig het gezicht van haar moeder op te roepen en het laatste wat ze hoort voor ze wegzakt in een diepe duisternis is een bijna dierlijke grom. De stier heeft haar te pakken.

Hoofdstuk 1

Eind februari, een jaar later, in Nederland

Tessa en Karin staan op de stoep van het crematorium en kijken het handjevol bezoekers na dat naar hun auto's loopt.

‘Gaat het een beetje met je?’

Karin werpt haar een bezorgde ...